EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON

Brüssel 30.1.2007
KOM(2007) 34 lõplik

KOMISJONI ARUANNE NÕUKOGULE

milles hinnatakse piimatootjate poolt ajavahemiku 1995/96 – 2001/02 eest tasumisele kuuluva lisamaksu sissenõudmisel tehtud edusamme, millest Itaalia on teatanud komisjonile ja nõukogule
(vastavalt nõukogu otsuse 2003/530/EÜ artiklile 3)

KOMISJONI ARUANNE NÕUKOGULE

milles hinnatakse piimatootjate poolt ajavahemiku 1995/96 – 2001/02 eest tasumisele kuuluva lisamaksu sissenõudmisel tehtud edusamme, millest Itaalia on teatanud komisjonile ja nõukogule

(vastavalt nõukogu otsuse 2003/530/EÜ artiklile 3)

Komisjon on käesoleva hindamisaruande koostanud vastavalt nõukogu 16. juuli 2003. aasta otsuse 2003/530/EÜ (sellise abi ühisturuga kokkusobivuse kohta, mida Itaalia Vabariik kavatseb anda oma piimatootjatele)[1] artiklile 3.

Kõnealuse otsuse artikli 1 kohaselt käsitletakse abi, mis seisneb selles, et Itaalia Vabariik ise maksab ühenduse piima suhtes kohaldatud lisamaksu summa, mille piimatootjad võlgnevad ajavahemiku 1995/96 – 2001/02 eest ja lubab kõnealustel tootjatel maksta oma võlga hiljem mitme aasta peale jagatult ilma protsenti maksmata, erandkorras ühisturuga kokkusobivana tingimusel et:

– tootjad maksavad võla tagasi täismahus iga-aastaste ühesuuruste osamaksetena ja

– 1. jaanuarist 2004 alanud tagasimakse periood ei kesta kauem kui 14 aastat.

Kõnealuse otsuse artikli 2 kohaselt sõltub abi andmine sellest, et Itaalia teatab ametlikult Euroopa Põllumajanduse Arendus- ja Tagatisfondile (EAGGF) asjaomaste ajavahemike eest makstava lisamaksu kogusumma, ja et Itaalia arvab veel tasumata võla maha iga-aastaste ühesuuruste osamaksetena EAGGFi poolt vastavalt 2003. aasta novembriks, 2004. aasta novembriks ja 2005. aasta novembriks rahastatavatest kulutustest.

Itaalia deklareeris asjaomase ajavahemiku eest makstava lisamaksu kogusumma nõuetekohaselt 26. augusti 2003. aasta kirjaga.

Mahaarvamine järelejäänud tasumata võlast EAGGFi poolt 2003., 2004. ja 2005. aasta novembriks rahastatavatest kulutustest toimus nõuetekohaselt.

Kõnealuse otsuse artikli 3 kohaselt peavad Itaalia pädevad asutused igal aastal esitama nõukogule ja komisjonile aruande piimatootjate poolt ajavahemiku 1995/96 – 2001/02 eest tasumisele kuuluva lisamaksu sissenõudmisel tehtud edusammude kohta.

Itaalia asutused esitasid nõukogule ja komisjonile selle sätte alusel koostatud 2004. aasta osamakseid käsitleva aruande põllumajandusministri 3. oktoobri 2005. aasta kirjaga. Kõnealuses aruandes esitatud andmed ei olnud piisavalt ajakohastatud, et võimaldada komisjonil hinnata kontrollimist ja eelkõige järelkontrolli juhtumite puhul, kui maksetähtajast ei olnud kinni peetud. 2004. aasta osamaksete kohta nõutud ajakohastatud andmetega aruanne ja 2005. aasta osamaksete aruanne esitati põllumajandusministri 5. oktoobri 2006. aasta kirjaga.

[1] ELT L 184, 23.7.2003, lk 15.

LISAMAKSU MAKSMINE OSAMAKSEKAVA ALUSEL

Kokku 25 000 tootjast, kes on võlgu nõukogu otsusega hõlmatud seitsme perioodi maksed, kuid kes on hankinud Itaalia kohtute korraldused maksete edasilükkamise kohta kuni lõplike otsuste vastuvõtmiseni, otsustas 15 200 tootjat teha tagasimakseid osamaksekava alusel. Otsus kasutada osamaksekava tähendas kõikide pooleliolevate kohtuvaidluste lõpetamist. Kasvõi ühe aastase osamakse tasumata jätmine tähendab ka osamaksekavast kõrvaldamist ja seab tootjad seega ohtu, et kinni peetakse kogu võlguolev summa koos kogunenud intressidega.

15 200 osalevat tootjat on võlgu ligikaudu 345 miljonit eurot, mis moodustas tootjate poolt makstavast tasumata maksu kogusummast ligikaudu ühe kolmandiku. Sellest nähtub, et osamaksekava kasuks on otsustanud suurem osa nendest tootjatest, kes on vähem ületanud oma individuaalseid tootmiskvoote. Seevastu aga individuaalseid tootmiskvoote märkimisväärselt ületanud tootjad (10 000 tootjat, kes peavad seitsme perioodi eest tasuma lisamaksu kokku ligikaudu 695 miljoni euro ulatuses) on eelistanud jätkata oma kohtuvaidlusi Itaalia kohtutes.

Itaalia ametiasutuste aruande 3. lisas esitatud 14 aastase osamaksena tasumisele kuuluvate maksete jaotusest ilmneb, et osalevatest tootjatest umbes 2280 tootjat otsustas maksta kogu oma tasumata maksuvõla üksikosamaksena, mis seletab seda, et makstava võla esimese osamakse kogusumma ületab teise osamakse vastavat summat ligikaudu 3 miljoni euro võrra.

Tasumisele kuuluvatest summadest maksti esimene osamakse õigeaegselt 99,6%-l juhtudest ja teine osamakse 97,9%-l juhtudest, mille käigus tegelikult laekus ligikaudu 53,5 miljonit eurot. Esimese osamakse kogemuste põhjal võib eeldada, et pärast täiendavate kontrollide teostamist on teise osamakse lõplik protsendimäär kõrgem kui praegu otsustatud.

Kuigi sellistest tulemustest nähtub kindlasti osalevate tootjate üldine valmisolek oma kohustusi täita, leiab komisjon, et järelkontroll juhtumite puhul, kus maksed ei ole tehtud ettenähtud aja jooksul, on väga oluline näitaja ametiasutuste valmisoleku kohta täita oma kohustusi, et tagada osamaksekava tingimuste täpne täitmine ja lõpuks tasumisele kuuluva lisamaksu täies mahus tagasimaksmine. Lisaks sellele peaks tegemata jäänud maksete suhteliselt väike arv kaasa aitama kontrolli kiirele läbiviimisele ja vajaduse korral sissenõudmismenetluse algatamisele.

Komisjon ei ole päris rahul sellega, et 31. detsembriks 2004 tasumisele kuulunud esimese osamakse maksestaatuse kontrollimiseks pädevate piirkondlike asutuste poolt läbiviidud uurimise tulemuste kohta ei olnud 32 juhul 269-st veel aruannet esitatud. Teave teise osamakse tasumata maksete maksestaatuse kontrollimiseks läbiviidavate uurimiste täpse seisu kohta ei näi olevat kättesaadav.

AJAVAHEMIKU 1995/96 – 2001/02 EEST TASUMISELE KUULUV LISAMAKS, MIDA EI MAKSTA OSAMAKSEKAVA ALUSEL JA MILLE ÜLE KOHTUVAIDLUSED ITAALIA KOHTUTES KESTAVAD

Osamaksekavas kirjendatud maksusummade alusel on viidatud kõnealuse kava suhteliselt vähesele kasutusele. See tähendab, et jätkuvalt on olemas kohest sissenõudmist takistav põhjus – Itaalia kohtute korraldus maksete edasilükkamise kohta kuni lõplike otsuste vastuvõtmiseni – umbes 10 000 tootja puhul, kes peavad maksma lisamaksu ligikaudu 695 miljoni euro ulatuses ja kes jätkavad oma kohtuvaidlusi.

Kuna osamaksekava valinud tootjad olid erinevate ajavahemike jooksul kohtus vaidlustanud rohkem kui 37 000 maksuarvet,[2] on seega lõpetatud kohtuvaidluste arv siiski märkimisväärne. Võiks loota, et see aitab kaasa ülejäänud kohtuvaidluste kiiremale lahendamisele.

Osamaksekavaga liitumise eeltingimusena kohtuvaidlustest loobumine sai teoks 2004. aastal. Teise aruande 18. lisast nähtub, et 2005. aasta jooksul tehti vaidlustatud maksude osas ametiasutuste kasuks otsuseid 191 miljoni euro suuruses summas. Vastandina sellele on tootjate kasuks tehtud otsused või ajutised peatamised 37 miljoni euro väärtuses. Kõnealused otsused käsitlevad enamasti hilisemaid maksuperioode kui nõukogu otsusega hõlmatud seitset maksuperioodi.

Edasiste aruannete puhul eeldab komisjon eelkõige tegelemist asjaomast seitset maksuperioodi käsitlevate kohtuvaidlustega ning kinnitavate üksikasjade saamist nende tootjate maksmise kohta, kelle kohtuvaidlused nurjusid. Kõnealuste näitajateta ei saa komisjon täpselt jälgida osamaksekavaga hõlmamata maksuosa sissenõudmise arengut.

MUUD KÜSIMUSED

Aruannetes käsitletakse järgmisi aspekte, mis iseenesest ei ole seotud edusammudega lisamaksu sissenõudmisel nõukogu otsusega hõlmatud perioodide eest, vaid on viited üldjoontes paremaks muudetud süsteemi kohta. Eelkõige osutatakse tootmiskvoote ületanud tootjate arvu olulisele vähenemisele – umbes 12 000 tootjalt 2002/03. aastal 920-le tootjale 2005/06. aastal (tootjate üldarv on 48 000). Selle positiivse arengu kaalub aga üles tootmise järjepideva vähenemise puudumine, mis pärast teatavat ajutist langustendentsi on 2005/06. aastal 230 000 tonni võrra suurenenud võrreldes 2004/05. aastaga.

Komisjon osutab 25. juunil 2005 kehtestatud olulisele õigusaktile, millega kõnealusest kuupäevast alates piiratakse lisamaksu käsitlevaid kohtuvaidlusi halduskohtute pädevusvaldkonnaga. Vastavalt Itaalia ametiasutuste poolt komisjonile esitatud teabele on minevikus suurima osa ajutistest peatamiskorraldustest andnud tsiviil- ja rahukohtud. Eelkõige maksuvõlgnikest tootjate vähenenud arvu tõttu käsitletakse edaspidi oluliselt vähem kohtuvaidlusi üksnes halduskohtutes, tagades seega ametiasutuste osaluse igas kohtuasjas.

KOKKUVÕTE

Komisjon on arvamusel, et Itaalia ametiasutuste edusammud piimatootjate ajavahemiku 1995/96 – 2001/02 eest tasumisele kuuluva lisamaksu sissenõudmisel tõestavad osamaksekava nõuetekohast haldamist, tingimusel, et piirkondlikud ametiasutused lõpetavad kõik maksmata jätmise kontrollimised vajaliku hoolikusega. Komisjon tuletab meelde, et ajavahemikku 1995/96 – 2001/02 käsitlevate kohtuvaidluste areng ja tasumisele kuuluvat maksu kinnitavate lõplike otsuste täitmist tuleks dokumenteerida edasistes aastaaruannetes.

[2] Itaalia ametiasutustest sõltumatult saadud teave.